

176.

Az 'István' gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK

ARJEGYZÉKE

Az 1887. április 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

Készpénzfizetés mellett, szákkal együtt:

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like Asztali dara, Szinte aprószemű, Királyliszt, etc.

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

Table with 2 columns: Bag type and Weight. Includes items like A B 0-6 számig, 7. és 8. szám, etc.

ÁJA

zomben) omda.

kodalmi meghívókat

ARTYÁKAT, ETLAPOKAT.

mentosan eszközöztetnek.

ezimzendők.

ilapja a

és vidéki

szközöztetnek.

nyomatványokat izléses beosztással

akon.

ok készletben tartatnak.

pontosan teljesítetnek

szközöztetnek

szközöztetnek

szközöztetnek

szközöztetnek

szközöztetnek

szközöztetnek

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELELVEL.

Előfizetési árak: helyben, vagy postán küldve: egész évre 10 ft - kr. fél évre 5 - " negyedévre 2 - 50 - egy hónapra 1 - " Egyes szám 4 kr.

Előfizethető helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz. alatti.)

Hirdetési díj: Négy hasábon peti sorát 3 kr. Nagyobb terjedelmű a többzori hirdetések alkalmán jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg díj minden külön bejelölésért 30 kr. Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újsónapló ára 50 kr. Nyilatkoztatók minden peti sorát 50 krajczár. Hirdetéseket felvételre a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz. alatti.) Kéziratok nem adának vissza.

A román országgyűlés.

Nagy-Szeben, jul. 23.

A szebeni konferencia első napja lefolyt, még pedig minden rendezvény nélkül s azzal az eredménnyel, hogy a konferencia a küldötteket igazolván, megalakult s megválasztotta az ugynevezett 40-es bizottságot.

Rátiu János elnök beszéde előadásában, csöndes volt, de mert szidta a magyarokat, meglehetősen hatást tett. Mikor egy-egy hurrah vagy se traiséca harsant el, a karzat felől ilyen kiáltások is hallatszottak: Vesszenek a magyarok!

Még sokkal erősebb volt a Brote Jenő által felolvasott 25-ös bizottsági jelentés. Discoszorut font mindazoknak, kiket a magyar hatóságok elcsukattak s a Szegeden fogva levő Lukács László mellett olyan tüntetést provokált, hogy Simonics rendőrkapitány megkérte az elnököt, hogy csináljon rendet. A jelentés egy terjedelmes része a zsidó-magyar sajtó szidalmazásával foglalkozott. Ez is az egyik vesszőparipájuk.

A nemzeti konferencia délelőtt 10 órakor nyílt meg a szécs redoute: Gesellschaftshaus tágas termében. A kert közepén levő palotát már korán ünneplő ruhás por-csoportok fogták körükörül. A 25-ös bizottság a Tribuna szerkesztőségében gyülekezett, az utcán menében vonult fel a gyűlés színhelyére követeve parasztoktól s diakoktól, kiket ügyes rendezők behoztak.

A román intelligencia hölgyei és diszesen öltözött urnők foglaltak el a karzatot. — Meg kell adni, hogy ez a női sereg igazi dísz volt a teremnek. A Gesellschaftshaus homlokzata zöld lombbal volt ékítve, a bejáró fölött két-selyem lobogóval. A terem baloldalt emelvény állott az elnökség és központi bizottság, valamint a hatóság képviselője s a hírlapírók számára. Az emelvény felső részében délszaki növények gazdag lombozata között a király és királyné mellszobrai állottak. A növény-csoport s az előtte levő hosszú asztal fölött (melyet a tisztikar s a bizottság foglaltak el) három díszes lobogó csüngött, következéssel feliratokkal: a piros színű lobogón: A nemzert a nagyszzebeni leányok. A fehéren: Egyesültek gondolatban s érzelemben, a szebeni román hölgyek. A sárgán fekete betűkkel: Eljen a román nép.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Görgeteg.

Mikor egy iczi-piczi hólapda — nem nagyobb, mint egy fülön függő korall-pettyje — megindul a hegyesücsről, utjában a barátságos, frissen hullott hóhelyek egymásután szegődnék ragaszkodó és elválatatlan utitársakká s a völgybe érve akkora lesz, hogy a mártónvári nagy templom tornyának napfényben fűdő, csillogó gombja menten elhomályosulna szégyenletében, ha valakinek eszébe jutna versenytársul mellé állítani az óriási gömböt.

Ilyen parányi lapda néha egy könnyedén, megmondhatatlanul kiejtett, rosszul hallott avagy értelmezett szó, melyhez legelső kezűleg ott valami fűrgő pergő, mások dolgait erre arra forgatni szerető, kegyes nyelvről pattant szó szegődik, felcífrázott kísérettel. És e hólapda gurul tovább. Gurul és egyre nő, most itt, a másik órában másutt kap egy kis toledaleket. Mert csodálatos; daczára, hogy éles nyelvek segítik elő lehető leggyorsabb haladását, mégis soha egy szemernyt se faragnak le belőle, rohamosan nő folyton.

Akadnak aztán kedves barátok, jó akaró nemiek, kik a legszeretettelőbb mosolygás kíséretében, jóakaratot kifejező arccsal gonditják barátok, egyetértő hitves társak, szerető szívek közé örökös választalul.

Megsugná, hogy a miről a fenti sorok szóltak, pletyka néven is ismeretes; de tartok tőle, hogy majd ezen kijelentés következményeként engem is elsodor egy ilyen veszedelmes görgeteg, azok által indíttatva, kik soha sem pletykáznak, csak az „Igaz mondás nem ember-szólás” mottója alatt suttojják el ezt is, azt

az emelvény két oldalán a királyi pár arczképét helyezték el. Régi román praktika, hogy ha a magyarok ellen tüntetnek, megtevésztés céljából az uralkodóházat tolják előterbe.

9 óra után kezdett gyülekezni a kizárólag román elemből álló közönség, a magyar és szász lakosság merőben távol maradt a gyűléstől.

Egészen feltűnő volt, hogy N.-Szeben gyökeres lakossága egyáltalában nem érdeklődött a román értekezlet iránt, még az utcák képet is csupán a román vendégek tették mozgalmassá; a nem román lakosság még csak kíváncsi nézőképen sem szerepelt sehol, pedig a leleményes rendezők kitétek magukért, hogy az utca is a lehető legünnepebb látványokat szolgálta. Például a falusi népet a Tribuna mérsáros-utcai szerkesztősége előtt gyűjtötték össze, innen vonultak impozáns menetben a Gesellschaftshaus-hoz. A terem három bejáratán piros vállszalagos rendezők és rendőrök ellenőrizték a bemenőket. Jegy nélkül senki sem lephetett a gyülesterembe, a hallgatóság-nak fentartott helyekre sem.

Tíz órakor a küldöttek helyei s a karzat már telve voltak. Ekkor becsatolták be a hátsó részbe a falusi népet és az ifjúságot.

A hatósági biztos Simonics Lajos rendőrkapitány volt. Negyed 11-kor jelent meg a központi bizottság, elén Rátiu János elnökkel; másfél percig tartó „se traiséca” kiáltások s zugó taps üdvözölték a román nemzeti párt vezetőit; a gyülekezet fölállott helyéről, a nők kendőiket, a férfiak kalapjaitak lobogatták. Rátiu János jobban Brote Jenő, balján Popu de Busesti foglalt helyet. — Csakhamar megszólalt az elnöki csengelyű, siri csend állott be a szufolt termemben.

Ezután következett Rátiu elnöki megnyitó beszéde:

A román nép — így szólt — 1848-ban nemzetté deklarálta magát, megesküdt, hogy nyelvét, nemzetiségét sohasem hagyja el. A románok legényesebb tanulejt adták 1848-ban a haza iránti hűségüknek és mit kaptak jutalmul? A magyarok az 1866-iki katasztrófát felhasználva, hogy uralomra juthassanak s mindent megsemmisítsenek! Ismereti, hogyan leptek ezzel szemben a románok a passzivitás terére.

Áttér a bécsi memorandum történetére. A magyarok megakadályozták, hogy ez a trón lépcsőhöz jusson. (Kiáltások: Szegyen! Gyálat!) azóta a magyar sovinszia lapok dühösen támadják meg a románokat, (Gyalázat!) tartunk össze ezzel szemben s népünk érdekét közös erővel vigyük keresztül. A végrehajtó bizottság mindég megtette kötelességét, a küldötteret sohasem hagyta el s nem is fogja elhagyni soha; a központi bizottság kész min-

den szenvedésre; (Mi is!) a nemzeti szellem különben ma már oly erős, hogy nincs hatalom, mely elfojtsa, mint románok akarunk élni. (Taps, éljenés.)

Ezzel az ülést megnyitotta. Megválasztották azután az ülés tisztikarát, igazolták a konferenciára jött új küldötteket. Ezután következett a 25-ös bizottság jelentésének felolvasása.

A 25-ös bizottság jelentését a közönség zajos tüntetésekben részesítette, különösen Lukács László szegedi foglyalán időzött legtöbb ideig a felolvasó; és mikor ezalatt a közönség folyton zugott és viharzott, fölkeltek Simonics rendőrkapitány és románul így szólt:

— Felkérem az elnököt, hogy intse rendre a hallgatóságot (tartós, — hosszú mozgás).

Különösen zajos tapsban részesült a jelentésnek az a passzusa, hogy nekünk nem vehetők szemünkre, hogy Bécsbe megyünk, mikor ők Turinba járnak. Konstatálja, hogy a román-ság nemzeti szelleme erősödött, a mi megnyilatkozott azokban az erős tiltakozásokban, melyekkel a román-ság a kormány egyház-politikája ellen állást foglalt. Itt elmondja a bécsi zarándoklás és a memorandum eredményét, vagy sikertelenségét. Ez sem volt elég, a magyarság zavargó elemei bántalmazták a román vezetőket; a kormány azokat nem bántotta, míg a román nemzet legkitűnőbb alakját, Lukácsiu-t bebörtönözték. (Hosszu taps, éljenés.)

Itt a városi kapitány közbeszól, figyelmeztetvén az elnököt, hogy fékezze meg a hallgatóságot.

Ezután a 25-ös bizottság európai működését ismertette, melyel a románok számára megnyerte a világ rokonszenvét s a hazai nemzetiségiek szimpátiáit is. Románia népes gyűléseken tiltakozott a magyar állam beteges sovinszusa ellen, mely végveszedelembé dönti a hazát; ez ellen küzdenek ők.

E jelentés felolvasása után következett a 40-es bizottság megválasztása. Felolvasnak egy listát, melyben a mérsékelték közül az egy Mocsonyi Sándor volt bent, a többi mind tribunisták s a 25-ös bizottság tagja. E fölött indult meg a veszekedés.

Hosszu ügyvéd az indítványozta, hogy a 25-ös bizottság tagjai a 40-es felülvizsgáló bizottságba ne választassanak be, nem lévén annak értelme, hogy ők maguk szerepeljenek mint a maguk eljárásuknak bírálói.

Russu (tribunista) Hosszu indítványát rosszalja; tagja volt a bizottsagnak miert nem ezen felfogásnak adott ottan kifejezést?

Mocsonyi Sándor nem ellenzi azt, hogy a 25-ös bizottság a 40-es felülvizsgáló bizottságba küldessék, mivel ők ottan éppen fölvilágosítást adhatnak, de minthogy az a felfogás, hogy

a 25-ös bizottság a 40-es fölülvizsgáló bizottságban ne küldessék ki, több és hatalmas támogatás ellenére mindinkább általános elfogadott elvnek látszik, e választás talán még sem volna egészen helyes. Rátiu dr. elnök kijelenti a maga s a 25-ös bizottsági tagok nevében, hogy ők, ha meg is választják őket a fölülvizsgáló bizottságba, abban nem fognak részt venni, minthogy ez által a 40-es bizottság határozatképessége kérdésessé válnék.

Többek, nevezetesen Mocsonyi indítványára az elnök kijelentését óda módosította, hogy a 25-ös bizottság tagjai a 40-es bizottság tanácskozásában ugyan részt fognak venni de csakis a tanácskozásban, nem pedig a határozatok hozatalában.

Ezzel szemben egy bizottsági tag azt kívánja, hogy előbb a kiküldött képviselők igazolása ejtessék meg, mivel ellenesében könnyen nem igazolt tag küldetnek a 40-es bizottságba.

Erre az ülés hosszas tanácskozás után azzal fejeződött be, hogy a jelenlévő képviselőket valamennyit igazolták, és hogy egészen új összeállítás alapján közzétették a megválasztottak a 40-es bizottság tagjait többnyire kihagyták s számos mocsonyistát és még több tribunistát választottak bele.

Délután volt a Herrman-kertben a lakoma, melyre a töt küldöttök tagjai: Stefanovics, Daxner és Bota ismert töt vezetőik is megérkeztek és zsvió meg hurra kiáltásokkal fogadtattak. Berinde szármarmegyei gör. kath. lelkész üdvözölte őket s töt nyelven a szláv és román népek egyesülésére mondott felkösztötöl.

A lakomán különben az első felkösztötöl Rátiu mondta, elterve a végrehajtó bizottság tagjait és Popovics a küzdelemben fardhatatlan román egyetemi ifjúságot, Popu de Busesti a román nemzetet éllette, azt kívánván, hogy mielőbb emancipálja magát a magyar iga alól. Albin a román parasztoakra, Lukács Koustantin a román vezető férfiakra és Russu Siriamál a román hölgyekre emelte poharát. Tilia hátorította a román pasapágot. Stefanovics ügyvéd töt nyelven a román-töt egyesülésre írt-tte poharat. Daxner ügyvéd kifejté, hogy a töttség kezetez éve lakja e hazát és történelmileg több joggal rendelkezik e földhöz, mint a magyarság, a mely milleniumának évét se tudja. Általános derültséget keltett a töt küldöttség törekvése, hogy románul beszéljen, nemát szavakkal keverve iparkodnak szónokolni. A romániai embereket és küldöttségeket általános figyelemben részesítik. köréjük gyülekezik leginkább az ijsug.

Legnagyobb foku sajnálkozásban találta őket Barnáné, ki szintén belevegyült beszélgetésökbe, újabb adatokkal szolgálva a Balintekről szóló történethez.

— Mar csak elmondom, hisz ugyis köztünk marad, nem adjatok tovább. Epen az öreg Balintémtől jövök ide, az Ilka anyósától. — Jó barátom volt mindig, egy szerettem, mint a testvéremet, a fiát is, akár az én fiam lett volna, nem tudom hát elnézni szó nélkül az Ilka dolgát. Nem vette meg észre az öreg Balintné, de hát persze mindig a hozzátartozók tudják az ilyesmit legkésőbb. De biz én megmondtam; nem azért vagyok régi jó barátja neki, jó-akarója a fiamnak, hogy elhallgassam s megvárjam, míg maguktól észre veszik, hogy szavakkal díszíti a menyecske az ura fejét. De hát tudjátok, ne beszéljünk erről a dologról mások előtt, ne mondják, hogy mi vagyunk terjesztői a hírenek.

Meg is fogadják szentül, a minthogy Barnáné sem mondta el másnak idáig jövet, mint Vámosnének. Szélesének, meg a polgármester-nének, kik mind bizalmas barátói, valamint Kálnayné sem fogja elmondani senkinek, ha csak véletlenül be nem tér hazafelé menve Vámosnéhez és Dorozsmainéhoz.

Ilyen szigorú titoktartás mellett, ha aztán holnapra szerencsésen körüljárja a várost ez a legújabb »on dita», természetesen kellően megtoldva s lehető legnagyobb mértékben elferdítve, úgy, hogy még az almat áruló piaci kofa is erről beszél, annak ők csak nem lehetnek ójai.

A fiatal Balintné csinos kis nappali szobájában ülve, gyorsan öltöget kezimunkáján, melyet férje születésnapjára készlet gyöngéd meglepetésül. Lépteket hallva gyorsan rejti el.

Én nem tudom mi igaz, mi nem igaz; de szó a mi szó »nem zöreg a falevél, ha nem fujja a szél.» Jaj, lelke, milyenek is ezek a mostani asszonyok, ah! feleves asszony s már is udvaroltat, Hm, hm.

Itt egy nagy sóhaj s egy még nagyobb, mindig készen tartott — világ romlottsága fölött sopánkodó — szóaramlat következnek, ha Derczyné fel nem használná a pillanatnyi esendet szőhöz jutáshoz.

— Dehogynem hallottam, sőt saját két szememmel meggyőződtem róla tegnap Barnáknál. Láttam én is, de láthatta mindenki, hogy Márkus egész delután a Balintné szoknyája mellett ült, ott sugdosott a fülébe, hogy mit, azt nem hallottuk (bár hegyeztük a fülünket) de annyit én is, Barnáné is meghallottunk, mikor nem elégé halk hangon mondta: »Imádom.«

— És Ilka? kérdi annyi mohó kíváncsisággal, a mennyi két ilyen kis szóba beleférhet Kálnayné, a hegyes nyelvű asszonyság.

— No, ő okos asszony, feleli Derczyné, tudott magán uralkodni. Hideg, közönyös, szinte haragos arccsal hallgatta végig a forró delomasokat. Mert mit tett volna egyebet? De azért mégsem volt elégé óvatos, mert azt az »igent« olyan hangosan találta kimondani, hogy többen is meghallhatták. A mitől aztán láthatólag megrettent és nagy zavarba jött, aztán meglehetősen ügyetlenül akarva helyre hozni a dologot, komoly pillantással vigyázatra intve Márkust, fölállt mellőle, s a tulso ablaknál belevégyült a többi menyecske társalgásába.

— Na látod — mondja Kálnayné — nem megmondtam előre, tudtam én, hogy az a tulajagos szelidség, az a nagy szerelem, az az ártatlan szelidség sok hamisságot takar. Szegény Balint Ferenc!

BELFÖLD.

A házassági jogról szóló törvényjavaslatot a kormány az öszi ülésszak folyamán fogja benyújtani. Ezt követi rövid idő múlva a házassági ügyben való eljárásról szóló törvény javaslat előterjesztése. A házassági per jognyomán, ezen eljárás sajátosságai jellegénél fogva, nem az általános polgári perrendtartásban, hanem külön törvény által lesz szabályozva, mely a házassági anyagi jog szerves kiegészítő részét fogja képezni. A képviselőház igazságügyi bizottsága ekként az öszi ülésszak folyamán bőven el lesz látva munkával. A bizottság munkarendjét illetően az a terv, hogy mindenekelőtt a büntetőtörvénykönyv módosításáról szóló novellát tárgyalja a bizottság; s ezt valószínűleg a büntető eljárásra vonatkozó törvényjavaslat tárgyalása fogja követni. E törvényjavaslatot az igazságügyi kormány az öszi ülések megnyitása után terjeszti elő. Ha ehhez még hozzávesszük a bírói fegyelmi eljárásról szóló javaslatot, mely az előkészítő eljárás — stádiumain keresztül ment s az öszi ülésszakban szintén a parlament elé kerül, a képviselőház legfeljebb bizottsága az igazságügyi lesz, mely legelőször igazságügyi alkotások egész tömegével lesz hivatva foglalkozni.

A minisztertanács. A Neue Freie Presse-nek jelentik Budapestról, hogy a miniszteri tanácskozáskor szombaton este felé befejeződtek. A tanácskozás e hónap 15-ike óta minden nap szakadatlanul folyt s a kabinet tagjai még e héten idején sem távoztak a miniszterelnöki palotából, hanem a miniszterelnök vendégei voltak. Tanácskoztak mindama kérdésekről a melyekkel a jövő parlamenti ülésszaknak foglalkoznia kell. Első sorban természetesen a költségvetéssel foglalkoztak, aztán megvitatták a családjogokról szóló tervezetet, a mely a házassági jogot a kötelező polgári házasság alapján szabályozza, egyes esetekben megengedve a házasság felbontását. Ez a tervezet már abban a stádiumban van, hogy a korona előleges szankciója elé terjeszthető. Két fontos törvényjavaslattal is foglalkozott a minisztertanács: a közigazgatási bíráskodásról és a községek rendezéséről szóló törvényjavaslattal, mert a Wekerle-kabinet a közigazgatás reformját nem a megyei közigazgatás államosításával, hanem a községek rendezésével akarja megkezdeni. Ezeket felül még a folyamszabályozások ügyét is tárgyalják.

KÜLFÖLD.

A szíami konfliktus. London, július 23. A Reuter ügynökségnek jelentik Bangkokból tegnap kelettel: a szíami kormány választ a francia ultimátumra ma küldték el Parisba. Szíam hajlandó a Mekong balpartján fekvő területet, Strungtreng és Khong-ot is beleértve, átengedni és kártérítést fizetni, aminek fejében az ultimátumban követelt három milliót hajlandó letenni. Szíam válasza reményt nyújt arra, hogy az ügy békés uton elintéződik.

Újabb vádak Ribarác ellen. Belgrád, július 24. Krusevac megye közgyűlése számos adatot, okmányt és bizonyítékot terjesztett hivatalosan a szkupstina elé, melyek Ribarác vádlott belügyminiszter vétségére mellett bizonyítanak. Az ezekben említett vizsgálatakat a vádlóval nem érinti, mert ezek

Hátha férje jön, kinek nem szabad látni, különben oda a meglepetés. Nem ő, csak a levélhordó volt, már hozzá is a szobaleány az átadott levelet.

Közönyös, nyugodt arccal veszi át, de a czimre pillanatra lángba borul arca, sötétlen villannak meg körülben oly szelíd szemei.

A kis szobaleány csodálkozó arccal néz úrnőjére, — nem érti, hogy idézhet elő egy felbontatlan levelet, — melynek fehér borítékján a czimezésen kívül semmi sem látható — ily változást asszonya szende arczán.

A szobaleány távozta után is sokáig nézi Bálintné a czimet firkésze, vizsgálódva majd halkán susogja: »Nem, nem csalódom, ez a Márkus Geza írása.« Ilyen kacskaringós betűkkel írta be lánykori emlékkönyvébe azt a beburkolt vallomást, a melyet mindjárt nem ártott meg, de mikor megértette, kacagott rajta.

Nem vette komolyan a pille természetű szeládon ömlengését, s ha hitelt adott volna is szavainak, melyekkel később hő szerelmét tolmácsolta, szeretni nem tudta volna. Szíve már akkor is Bálinté volt, kinek fél év óta olyan nagyon boldog felesége.

Akkor nem szerette, kinevette, most gyűlöli, megveti azért a vakmerő toladásért melylyel hozzá, a férjes asszonyhoz, közeledni mer. Hozzá, ki annyira szereti férjét, hogy könnyebben tudna meghalni, mint gondolatban is hűtlen lenni hozzá.

Őt meri megsejteni vallomásával, ki soha egy barátságosabb szóval sem bátorította fel.

És most e levél. Mit akar? Ez bizonyosan folytatja a örült váromlásának, melyet Barnáknál kezdett. A vakmerő! Hát nem érette meg abból a lesújtó, megvető pillantásból, melyet tőle sutogásra feleletül nyert? De ha a

eddig a szkupstina előtt ismeretlenek voltak. Az adathalmaz nagy feltűnést keltett. A vizsgáló-bizottság azon határozatot, hogy a vád alá helyezett Avakumovics-minisztérium tagjait, a rendőri felügyelet alá helyezett minisztereket letartóztatassák, elvetették.

Ev. ref. felsőbb leányiskola.

A debreczeni ev. ref. felsőbb leányiskolában az őszszel megnyílik az internátus, melyről a következő tudnivalókat teszi közre az igazgatóság:

A debreczeni ev. ref. felsőbb leányiskolával kapcsolatosan a leánynevelő intézet épületében egyelőre huszonöt növendék számára bent akas — internátus — szervez ettett.

Az internátus K a l o c s a Róza igazgatónő vezetésével áll; ugy a háztartásban, mint a növendékek gondozásában, nevelésében és oktatásában segítőkész mellette két, az internátusban lakó tanárnő.

Az internátus, az igazgatónő lakásán kívül, a következő helyiségeket foglalja magában:

- két nagy hálószoba, mindenik mosdó kamarával s mellékhelyiséggel,
- két tanári szoba, mindenik háló szoba mellett egy-egy, ezekből a szobákból egy ajtó a háló-terembe nyílik.
- két nappali vagy dolgozó szoba, hol a növendékek nappal tartózkodnak, végzik napi teendőiket;
- bédlő, melyben étkeznek;
- betegszoba, összeköttetésben egy fordó és betegpoló szobával, az előbbi helyiségől s a tanteremtől elkülönült épületben;
- konyha az ebédlő mellett;
- cselédlak;
- éleškamara;
- tágas pinczehelyiségek s az összes épület padlása;
- egy nagy házi kert.

Az internátusba olyan növendékek vételnek fel, kik egyszersmind ezen leánynevelő intézet elemi vagy felsőbb leányiskolájában végzik tanulmányukat; ezek közül is az egyház presbyteri közgyűlésének határozata szerint első helyen a tisztántul ev. ref. egyházkerületben lakó ev. ref. vallásúak; ha ilyenek nem jelentkeznek legelőször számmal, bármelyik ev. ref. egyházkerületben lakó ev. ref. vallásúak, s ha még ezután is maradna fenn üres hely, az más felekezetiúakkal is betölthető.

Az internátus házirendje az Igazgatótanács javaslata mellett a leánynevelő intézetet fenntartó ev. ref. egyház presbyteri közgyűlése által helybenhagyva s megerősítve később közöltetik az érdeklődő közönséggel. — Egyelőre annyit jelenthetek, hogy a német és francia nyelv, a zene gyakorlatására kiváló gond fordítatik. A t á r s a l g á s i n y e l v m a g y a r n é m e t é s f r a n c z i a.*

A zenét Varga József ur az intézet ének-és zenetanára tanítja, csak szükség esetében bejáró óraadó, de az ének és zenetanár felügyelete mellett s utasításai szerint.

Az ellátás a következő: reggel kávé, 10 órákor kenyér vagy kivi; délben — remélve, hogy huszonöt lesz a belnlők száma — leves, marhahús mártással, főzelék főzettel.

* Mi megelégednék vele, ha lányaink, kik több hasznát veszik a főző kanálnak és a varróútnak, mint a fogyatékos dajkosolásnak és parle vuzásnak, magyarul megtanulnának helyesen beszélni és írni! Szerk.

szemekből nem is tud olvasni, eléggé telítve volt haraggal az »igen«, melylyel arra a kérdésre felelt: »Hát haragszik a mért szeretem és nem tudom elhallgatni?« S hogy jobban megértse, rögtön feláll mellőle, jelöl, hogy nem akar többet hallani. Es nem fél a vakmerő, hogy átadja e levelet férjének? Igen, azt fogja tenni, tovább nem tűrheti e mészánal sérlemet, melyet a férj meg fog torolni. — Bosszút fog állani a férj, de hogyan? Nem lesz-e párba a dologból? Ettől a gondolatától megrettent Azt nem fogja engedni. De megátalhatja-e majd férjét? Nem, nem mondhatja meg férjének, nem döntheti veszélybe. Visszaküldi a levelet Márkusnak, talán felhagy toladásával, ha látja, hogy czéltalan, mert fel sem bontják leveleit.

Meg is írja a czimet, de hirtelen el kell rejtenie, férje jön.

Zavara, nyugtalansága feltűnik férjének, ki küömben is firkésze néz reá, mit hamar megértünk, mert tudjuk, hogy anyjától jön, kibe a gyanyu mérget a jóbarátok beleszepegettek s azért hivatva fiát, hogy vigyázzatra intse, — figyelmeztesse neje magaviseltetére.

Bálint Ferenc a legnagyobb nyugalommal felelte anyjának, hogy a mit mond, képtelenség, utálatos kóhalmány, melylyel menyecellen látítani szándéka a jóakaróknak. Mind az az ő ártatlan, tiszta lelki kis feleségéről föl nem tehető.

Megígérte anyjának, hogy azért folyton figyelni, kutatni fog, — már csak azért is, hogy anyjának bebizonyíthassa Ilka ártatlanságát.

De neje zavara most őt is gondolkozóba ejti, miért nem néz oly hosszan, oly nyíltan szemébe, hát csakugyan nem olvashatna ő neje lelkében, volna annak rejtenei, titkolni valójai előtte?

tészta,ozsonnára kávé vagy gyümölcs kenyérral; vacsora két talétel, ezek egyike mindig pecsénye.

A betegek az intézet orvosa által előírt módon étkeznek.

Ezen ellátásért fizetendő 10 hónapra 200 frt négy egyenlő részletben u. m. szeptember 1-én 50 frt, november 1-én 50 frt, február 1-én 50 frt, április 1-én 50 frt itt Debreczenben, az igazgató kezéhez, ki az átvett összegeket esetről esetre nyugtáztatja. A 200 frt ellátásért fizetendő összegből, habár a növendék az iskolai év alatt a szünidőket otthon tölti is, vagy járványos betegség miatt a tanítási megszakítások, semmi le nem vonható. Rendkívüli esetekben az igazgatótanács méltányosan intézkedik. Ezen 200 frt ellátási összegben felül fizeti a növendék a mosatásért a mosónő által felszámított összeget, melyről külön számla küldetik, a zenetanítás, tánczatlanítás, műfetés egyezség útján megállapított díjat, a személyes szükségleteire történt kiadásokat, a miről maga vezet naplót a növendék s végre ez orvosi díjat.

A tandíjat az internátusból növendék is a beírás alkalmával és február első napjaiban köteles fizetni.

Sajnálattal tudatjuk a t. cz. szülékekkel, hogy az egyház ez idő szerint semmi alappal nem rendelkezik arra nézve, hogy az internátusba kedvezményes díjjal vehetne fel egyetlen növendék is.

Felvételeire jelentkezhetni Dóczy Gedeon igazgatónő, a leánynevelő intézet irodájában augusztus hó 20-ig A felvételt a jelentkezési sorrendben történik. Az igazgató posta fordulatával valaszol.

Az internátusba belépő növendékek a következők: ruhán-mű s egyéb szükségletekkel látandók el:

Agynevelő: paplan 1, paplan-lepedő, felgombolható 2, párna 2, párnahaj 4, ágylepedő 3, matrác vagy vaság, de lágy pokrócz 1, szalmazsák 1, agytakaró 1.

Fehérmű: ing, 6 nappali, 2 éjjeli használatra; nadrág 4 nyári, 2 téli; felső szoknya 4 nyári, 2 téli; színes szoknya 1 nyári, 1 téli; tekete vagy sötétkék harisnya 8—12 pár; zsebkendő 12; hálókabát 6; fehér mosható félkendő 2; kötény, fekete szövét 2; mosható 2; abrosz 1 nagy vagy 2 kisebb; asztalkendő 6; törülköző 6; törülköző 6; vastag vászonlepedő 1.

Felsőruha, kabát, kendők, esernyő, kalap, lábbeli a szülék tetszése szerint. Mi csak annyit kérünk, hogy a ruházat egyszerű s tartós legyen.

Gazdasági tekintetből szükséges, hogy a fehérműkhez ócska vászondarabok, a felsőruhákhoz kelme mellékeltessék, hogy kijavíthatassanak, a felsőruhába másik ujjak is varratathassanak.

A fehérművek a leánykák kezdbetűivel jegyzendőek meg és pedig minden darab, hogy meg ne cseréltesse.

Egyéb szükségletek: öltözködési készlet (tűkör, fésűk, fog-, köröm-, ruhakefe), varró eszközök (olló, gyűszű, varró-, gombostű, czeréna, selyem, galand, varrópárna, himző ráma, gombok, kacsok) a szülék tetszése szerint. Ez-n felszerelési tárgyat (ruhatart, nyoszolyát, széket, dolgozóasztalt, mosdóedényt stb.) és evőszéköt az internátus ad.

Az internátus is, mint a leánynevelő intézetnek egyik alkotórésze, az igazgatótanács felügyeletére van bízva.

Azt a felhőt — mely ennél a gondolatnál a Bálint Ferenc homlokán megjelent, nem igen igyekeztek a mártónvári nyelvek eloszlatni.

Másnap, harmadnap, már minden uszonánál róluk volt szó.

Mondják szöval meg egy fiatal menyecske, hogy Bálintné tegnapelőtt olyan lett, mint a pipacs, mikor a Márkus Geza levelet megkapta, mert bizonyos, hogy az írta, ok nélkül mi kergetné arczába a vért?

Levelet irt neki? T-gnapelőtt? Kérdi egy másik. — No akkor én azt is tudom mi volt a levélben.

— Azt csak nem tudhatod, szöval meg a levélhöz hozója, irigykedve, hogy a másik már bővíbben van értesítve.

— No hát olvasni éppen nem olvastam, de a nyakamat teszem rá, hogy találgat kért tőle Márkus, a mit bizonyít az, hogy tegnapelőtt délután, mikor a Templomutcán jöttem egyik szegleten Ilkát, a másikon Márkust látam előbukkanni. Pompásan gyönyörködtem zavarukban nem állhattam meg, hogy egy gyönyös mosolylyal.

— P-zt, csitt, halgass! Jön az öreg Bálintné! szölnak rá minden oldalról.

Az öreg Bálintné megjelenése más térre vitte a társalgást, de lassan-lassan újra Ilkára került a szó.

— Miért nem jött el Ilka? Kérdi a ház asszonya.

— Nem tudom, nem beszéltem vele pár nap óta.

— Ezt a száraz feleletet jóra magyarázták.

Több frus-frus fejben fordul meg a gondolat: az öreg asszony sejt valamit, azért oly merev, ha Ilkáról beszél. Firkészni kezdlenk:

— Szereti-e a menyét néni?

S a vége az, hogy mire Bálintné haza

Nyilvánossági joggal bíró elsőrendű felsőbb leányiskolánk, — az igazgatónő évtizedek óta szerzett szakismerete, gyakorlottsága, ismertetése, — a nagytiszteletű s tekintetes igazgatótanács mindenre kiterjedő gondossága reménylenünk engedi, hogy — a helybeli piaci viszonyokhoz mérve jutányos díjért — könyvéknék Ev. ref. közönsége bizalommal és megnyugvással fogja leánygyermekét internátusunkba küldeni.

Debreczen, 1893. július hó 20.

Az igazgatóság.

Határidő-naptár.

Jul 26. Debreczen-f. abonyi vasút r. társaság közgyűlése.

Jul 27. Városi közgyűlés.

Jul 29. Nagy Gyula próbabálja a Margit-dóben.

Aug 27. A függetlenségi párt nyári táncz-galma a Margit-fürdőben.

Ujdonságok.

* Gyászhir. Mély fájdalomtól lesújtott szívvel tudatjuk áldott emlékü jó ferjem, felejtethetlen jó fiam, szeretett jó apánk, nagy-apa, testvér, vő, sógor és rokon, néhai polgár Faragó Bálintnak f. hó 24-én esteli fél 8 órakor, életének 50-ik, boldog házasságának 28-ik évében, két heti gyengélkedése után bekövetkezett elhunytát. Kedves felejtethetlenül földi részei folyó hó 26-án, szerdán délután 3 órakor fognak, az ev. ref. egyház szertartása szerint a nagy-uj-utczai 1693 számú háztól, a nagytemplomban tartandó gyászszertartás után, a csapó-utczai temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Végítzességételére rokonainkat, az elhunyt jó barátait szomorodott szívvel meghívjuk. Bánatos neje öz. Faragó Bálintné Polgári Juliánna; gyermekei: Juliánna, férjével Kertész Jánossal; Erzsike, Unok. Kertész János. Édes anyja öz. Faragó Bálintné Sarkadi Juliánna és gyermeke; Nyilas Ferencné Faragó Zsuzsanna és gyermeke. Ilca Polgári András. Sógorai: Ifj. Polgári Bálint családjával; Polgári József családjával; Polgári Maria Czeglédi András férjével. Nisza: Kertész János és családja, az összes közeli és távoli rokonok nevében is. Béke lengjen a legjobb férj, apa, nagypapa, testvér és a jó rokon hamvai felett! A temetést Dankó M. intézete teljesíti.

* Vizsgálat. A rendőrség ma délelőtt vizsgálatot tartott a mészárszékekben. Régen tart már a panasz, hogy némely mészárszék, ügyet sem vetve a város közönségének egészségére, romlott, állott húst és busneműket árúsítanak el. Alig mulik el nap, hogy egyik-másik mészárosra panaszt ne hallanának. Többen felkeresték szerkesztőségünket, »hogy szelöltessük a dolgot.« Ma azután a rendőri vizsgálat alkalmával bebizonyult, hogy a nagy közönség panaszra igen sok esetben jogos. — Több mészárszékben bűtös, állott hús találtak, másutt borsókás sertészsura akadtak. — A rendőrség ma az állott húst elkobozta a mészárosoktól, és szigorúan megbüntette az ilyen üzlet tulajdonosokat, de félt, hogy holnap már újra romlott húsért sóznak a vevők nyakára. — Nagyon kívánatos volna, ha a rendőrség naponként vizsgálatot tartana a mészárszékekben és pedig nem feleltessék, de tüzetes vizsgálatot, hogy a lelkiismeretlen húsáruzókat szigorúan megbüntesse.

* Hamis koronák. Mányi Közlönye most János következő 16-ikán jelentek meg a rohásk és ugyanazon, ronasz került a kezem, hamisnak kellett tartanombóztott a jó pénztől volt, legelőbb azt lehet a képek koronával mészaga mintegy 0.026 m volt kevesebb, mint a nem sokat bizonyított azon egy koronasz vas különböző helyein, tal koronasz sulya között mg. különbséget, de m dőn e hamisnak itelt é nast elemezni akartuk. A gyanus egykoronasz talaltunk; mintha kegygyé sajtoltva; külön vagásfelületének színereasonokban 83.5% ezus koronaszban egyik jobban 83.47% ezüstöt eozt meg határozozásabcsékely, hogy a két óvalló különbséget m ennéffogva e gyanus zönségesebb értelmébe hetjük. Elgondolhatnó ezüstresz-ötvetőből he Minthogy 1. kg. tisztas ebből megfelelő suly fel egy koronasz lehet csinos hasznonnal jár. Ha azonban valaki ilye bizonyára nem lemez tömör ötvetőből dol tetelezni fel, hogy ez verdeből mint hibás gyakori eset, hogy az vegő szorul, mely azu sen módosítja. Barm minthogy a piaci fősóságának megítélésé mint a csengés, ezt a ként senki sem fogad ből azt a tanuságot v aranypénzemeket a gyobb szigorral kell e csak azért, hogy a rő számba megy s fergő hanem azért is, mert csengésű pénzek kerü hamisítók is.

* Halálozás. polgár, életének 91-ik tésé f. hó 26-án d. u. temei a Pesti sor 264 templomban tartandó

megy, telve van keserűséggel, hogy az Isten nylan feleséggel verte meg fiát, ki imádókat tart s egyre másra csinálja a találgátat. El is határozta, hogy véget vet a dolognak, újra magához kéréte fiát, kibem most már sikerült felkölteni a gyanus s dult arccal látjuk haza térti.

Mint a hajnalsugár az égbolton, ugy jelenik meg egy-egy mosoly a fiatal Bálintné sapadt arczán. — Ma megint oly boldog, mint régen. — Oh, de mennyi küzdelembe került, míg be tudta bizonyítani férje előtt ártatlanságát, míg be tudta bizonyítani, hogy vallomását Márkus megvetéssel fogadta levelet felbontatlanul küldte vissza. — Olyan, mint egy csuf, egy rossz álom. — Milyen kemény harcra volt — szívében szerelmének és sértett női büszkeségének, s ha nem a szérelem az erősebb, azóta régen nem volna férjéé.

Hányszor tanácsolta büszkesége, hogy hagyja el férjét, ki kételkedni mer benne. De ártatlanságának tudata — s az a kiolthatatlan végtelen szerelm mindannyiszor legyőzte ezt a gondolatot. — Oh, kemény tusa volt — ez, hányszor hitte, hogy a szíve meghasad bele.

De most már vége, visszanyerve férje bizalmát, szerelmét újra boldog, s édes mosolylyal hajtja fejét férje vállára, ki mos is, mint annyiszor azt kérdi: »Meg tudsz-e bocsátani?«

És a szapora beszédű asszonyok nem tudnának lemondani arról a kedvtelésről, a mi ily sok keserűséget okozhat?

Talán! Ha a mellett nem volna olyan édes a kávé.

Nyilvánossági joggal bíró elsőrendű felügyelőnknek, — az igazgatóévtizede...

Az igazgatóság.

Határidő-naptár.

Jul 26 Debreczen-i-ahoyi vasút r. társaság... Jul 27 Városi község... Jul 29 Nagy Gyula próbálaja a Margit-t...

Ujdonságok.

Gyászír Mely fájdalomtól lesújtott... Határidő-naptár... Vizsgálat. A rendőrség ma délelőtt...

Vizsgálat. A rendőrség ma délelőtt... Hamis korona. A Természettudományi Közlönyben...

Mint a hajnalugor az égbolton. egy jelek meg egy-egy mosoly a fiatal Balinté...

Hányszor tanácsolta büszkesége, hogy... És a szapora beszédű asszonyok nem tud...

A reversális. Ismét Dr. Wolafka Nándorról, a depr. r.kath. tálm-püspökről zeng...

József Ágost főherczeg házassága. Klotild főherczegnő a legközelebbi napokban Pozsonyba megy...

A ki kétszer hal meg. Páva y polgári biztos vasárnap reggel egy élettelen...

Közgyűlés. F. hó 29-ikén az alsószab oleszi tiszai ármentesítő társulat közgyűlést...

Kínai házastársi hűség jelképe. A kínai szerelmes, ha egy pár ludat küld imádottjának...

A munkás városháza. A város-házán serényen folyik a munka. Erősen buzgólkodnak...

Esküvő. Boros Gábor lelkész ma délelőtt 10 órakor esküdött örök hűséget öv. Boros Ferencz...

A zöld láda titka. Csinos zöld láda volt ma a kapitány szobájában, melyet egyik cseléd hagyott hátra...

Nagy verekedés. Öt markos téglavető munkás kapott össze vasárnap hajnalban a városi téglavető telepen...

hatvan-utcai temetőbe szállítottak. — A temetést Dankó M. temetkezési intézete rendezte.

A reversális. Ismét Dr. Wolafka Nándorról, a depr. r.kath. tálm-püspökről zeng... József Ágost főherczeg házassága...

A ki kétszer hal meg. Páva y polgári biztos vasárnap reggel egy élettelen... Közgyűlés. F. hó 29-ikén az alsószab oleszi tiszai ármentesítő társulat...

Kínai házastársi hűség jelképe. A kínai szerelmes, ha egy pár ludat küld imádottjának...

A munkás városháza. A város-házán serényen folyik a munka. Erősen buzgólkodnak...

Esküvő. Boros Gábor lelkész ma délelőtt 10 órakor esküdött örök hűséget öv. Boros Ferencz...

A zöld láda titka. Csinos zöld láda volt ma a kapitány szobájában, melyet egyik cseléd hagyott hátra...

Nagy verekedés. Öt markos téglavető munkás kapott össze vasárnap hajnalban a városi téglavető telepen...

Hálalozás. Szabó Péter, debreczeni polgár, életének 91-ik évében elhunyt. Temetése f. hó 26-án d. u. 3 órakor lesz.

Sok az asszony. Egy statisztikai munka jelenleg azt az érdekes összeállítást hozza, hogy Európában 170.818.561 férfi és 174.914.119 asszony van...

Utczai jelenet. A férfi is csunya ha részeg, de az asszony épen undorító. Tegnap este felé a kossuth-utcai kufnál egy részeg asszony rögtönözött botránnyal nagy néző közönség előtt...

Razziát tartott tegnap este a rendőrség a város külső területén. A salétrom-kaszárnya környékéről két csavargót fogott el, a Kossuth utczai temető sarkából pedig egy részeg asszonyt vitetett fel a városházára.

Az ember életkorának határa. Megesik olykor még ma is, nagy ritkaságként, hogy egy olyan embert temenek el, aki száz évvel magasabb életkort ért el...

Közgyűlés. F. hó 29-ikén az alsószab oleszi tiszai ármentesítő társulat közgyűlést tartott a városháza nagytermében...

Apróság. A k e z d e t. Beteg: Szabad most már egy pohár sört innom? Orvos: Egyelőre csak vizet sörös pohárból.

Miről írjon? A férj Parisba indr. Az asszonyka kérve kéri, hogy mindennap írjon; nem is egyszer, hanem kétszer. — Kétszer? — kérde a férj. Miről írnek kétszer? — A menyecské hízkelve felel: — Hát délelőtt magadról, délután meg az az napi divatrol.

Felsőbb leány iskolában. Tanár: Mit tudna nekem a régi történeletről mondani? Kisasszony: Hogy mindig új marad.

Hasztalan. Feleség: Azt álmodtam az éjjel, hogy egy szép új kalapot vetlél nekem. Férj: No most álmodd meg azt is, honnan vegyem a pénzt hozzá.

Bélhurut. Szomorú hír, de való. A bélhurut még mindig nagyon grasszál a városban. Különösen pedig az egy évvel alóliak nem bírják ki az erős betegségét...

A vegetáriánusok hitvallása. Tudvalevő dolog, hogy Budapesten is vannak vegetáriánusok, kik élénk mozgalmat fejtenek ki tanakik elterjesztése érdekében...

4. Ez okból ritkán szomjazunk és keveset iszunk. A szeszes italokat (bor, sör, liqueur, pálinka, stb.), eczetet, kávé, théat, stb. mellőzzük s vizet, gyümölcslevet vízzel, vagy a nélkül iszunk.

5. Kerüljük az idegeket tompító más erős élvezeteket jelesen a dohányt minden alakban.

6. Alapszabályunk: az egész test tisztasága és megfelelő edzése s jelesen oda törekszünk, hogy a bőr rendszeres tevékenységet gyakoroljon, mert az egészséges életnek ez feltétele.

7. Minthogy tulajdonkép levegővel is élünk, gondoskodjunk, hogy a lég tég tiszta és üde legyen ott, a hol lakunk, dolgozunk s különösen, a hol alszunk.

8. A napsugár éltetvén minket, bebecsájtjuk azt lakunkba, hogy áthassa s léget tisztítsa.

9. Szellemi és testi munka ad örömet. Korán fel és korán le, ez hosszítja az életet. Közhasznú és egészséges munkát keressünk s nem kerüljük a küzdelem, ha a természet mellett s a babona és előítélet ellen kell harczolnunk.

10. Minden siker feltétele a mérséklet. Minden a mi túlzás, természet ellen van.

11. Örizzük meg az orvosszerke mérgétől s mindentől, a mi vért és idegeket megront-hatná. A kedély és az szellem által uralkodunk a test felett s így életünk sokkal több élvezetet nyújt, mint az eddigi véres életmód és szokások mellett.

A gyermekeknek.

Mese.

Írta: Kutasai bácsi.

Hol volt, hol nem volt, még talán az óperenciás tengeren is tal volt egy nagy város. Abban élt a híres Don Kulimázó bácsi.

Hiressé tette őt nemcsak kék haja, hanem az is, hogy ő szerkesztette, illetve ő adta ki a világ legjobb lapját, mely «partoktól és kormánytól egyarant független» volt, mert nem akadt olyan bolond párt és kormány, a mely megvegye.

Ti, kedves gyermekek nem tudjátok azt, hogy mi az a politika. Don Kulimázó bácsi azonban jól ismerte a politikának azt a részét, a mit köpönyөг-forgatásnak neveznek.

Hol a miniszter bácsiknak, hol a nemzeti párti bácsiknak kínálgatta a lapját megvetelt véget. De nem kellett senkinek sem.

Don Kulimázó bácsi ekkor nagyon szorult helyzetbe jutott. Lapjának jövedelmét fölemésztette a sok kék festék, a mit hajára felhasznál s a kegyetlen bácsik a kiket hitelezőknek neveznek, nagyon szorongatják.

Don Kulimázó bácsi gondolt természet és nagyot. Megmutatja ő, hogy a lapja számára olyan munkatársakat szerez, a kik pénzébe nem kerülnek, mégis egyszerű dolgokat fognak írni.

Felkereste azt ország fővárosában Bek-sics Gusztáv bácsit s megkérte, hogy írjon az ő lapja számára vezércikkeket. Ti, gyerekek nem tudjátok, hogy mi az a vezércikk, Don Kulimázó bácsi se tudta, én se tudom, hanem ez nem baj.

Bek-sics Gusztáv bácsi az felelte Don Kulimázó bácsinak, hogy ingyen a Krisztus koporsóját se örlétek, ő se dolgozik ingyen. Azt azonban megengedi, hogy azokat vezércikkeket, melyek német lapokban jelennek meg, Don Kulimázó bácsi lefordíttathassa a lapja számára, vagy pedig a vezércikkeket magyar szövegezését átadja neki.

Don Kulimázó bácsinak nem tetszett így a dolog, mert ő azt szeretete volna, hogy Bek-sics Gusztáv bácsi egyenesen az ő lapja számára írja a czikkeket. Megvakarta a fejét s így szólott Bek-sics Gusztáv bácsihoz: — Kérem, nem lehetne úgy intézni a dolgot, hogy egyenesen az én lapom részére írna czikkeket s azokért a sajtó-rodra fizetné?

— Hát minek néz engem az ur? — riadt rá Bek-sics Gusztáv bácsi — Hát bérezenz tudni ró iró vagyok én, hogy a kormány megrendelésére írjak? Takarodjék innen, mert különben pórtul jár!

Don Kulimázó bácsi sietett elkotródni a goromba Bek-sics Gusztáv bácsi szobájából s keserves könyhullatások közt panaszolta el nekem esetét.

Ezen esetről, kedves gyermekek, az a ttnuság, hogy örizzétek meg a goromba bácsitól!

Különfélék.

Egy háboru monumentuma. Az 1879-iki zulu-kafer háboruban résztvett egy angol katoná, a harczok színhelyén annyi golyót és mindenféle fegyvert gyűjtött össze, hogy azokat később összeválasztván, nagy kálvát öntetett belőlük. E mellett melegezett azóta skócziák házában. Nemrégiben elhunyt s a kálvát a natali (dél-afrikai) muzeumnak hagyta.

Le béte humaine. Poggio állomás mellett a Padua és Bologna közt futó vonalra a teljes sebességgel rohogó vonat mozdonyát a fűtő hirtelen támad elmezavarában elválasztotta a vonattól. A magános mozdony órált sebességgel rohogott állomástól-állomásra, ügyet

